

ISSN 2000-6101

Hällefors hunden

Årgång 13 nr 2

Jaktberättelser

Innehåll

Tidningsredaktionen	2
Styrelsen	2
Ledaren	3
Presentation av Jonas Jonsson	5
Cesar under 2012.	7
Ajjes första tjur	12
Västar mm	13
Tapio	14
Nulägesanalys	16
Årsmötesprotokoll	19
Utställningen i Östersund	21
Fävikens 2013	22
Hällekryss	23

Fävikens

Styrelsen

Ledamot: Thomas Johansson
Sagovägen 13
961 93 Boden
Tel: 070-3146604
Tel: 0921-480218

epost: thomas.johansson@riksbyggen .se

Ordföranden Wåge Lundgrehn
Marsjö Storegård 3
340 12 Annerstad
070-5240875

epost: lundgrehn@live.com

Kassör Ulrika Eriksson
(ledamot) Fälla Gård 265 Norrfors
905 92 Umeå
tel: 090-30332, 070-6430332

epost: falla.gard@bobbnet.com

Register Jan-Erik Bjermkvist
hållare Skoghemsvägen 6
Sekreterare 179 96 Svartsjö
(avelsråd) Tel: 070-3195701
epost: jbj.e.bjermkvist@telia.com

Ledamot Jonas Jonsson
Hästskovägen 17
903 62 UMEÅ
Tel: 090-148021
Tel: 070-352 52 82 (Arb)

epost: 802jonsson@telia.com

Ledamot Märith Truuts
Ruskemåla gård 306
382 91 Nybro
0481-12112

epost: marit.truuts@halleforshunden.org

Ledamot: Bo Tobiasson
Lärkstigen 11
918 31 Sävar
Tel: 090-508 10

epost: tobiasson.bo@telia.com

epost till alla i styrelsen: styrelse1@halleforshunden.org

Tidningsredaktionen

Då var det dags för ett nytt nummer av vår medlemstidning. Årsmötesprotokoll och jaktberättelser fyller detta nummer av tidningen. Vi vill dessutom passa på att välkomna vår nye styrelseledamot, Jonas Jonsson. Han presenterar sig själv på sidan 5. Vi tar gärna emot fler jaktberättelser till nästa nummer av tidningen (julnumret brukar vara svår att fylla), eposta dessa till mig: marit.truuts@halleforshunden.org. Deadline för att komma med i nästa nummer är 5 december.

Jan-Erik Bjermkvist (uppgiftsinsamlare)
Skoghemsvägen 6
179 96 Svartsjö
Tel: 070-3195701
email: jbj.e.bjermkvist@telia.com

Märith Truuts (formgivning)
Ruskemåla gård 306
382 91 Nybro
Tel: 0481-12112
email: marit.truuts@halleforshunden.org

<http://www.halleforshunden.org>

Ledaren

Sommartorka, i dubbel bemärkelse den här gången . Jag har nämligen svårt att hitta något vettigt att delge Er medlemmar i detta nummer av tidningen.

Någon sa vid tillfälle att när man blir äldre pratar man bara väder och sjukdomar. Det kanske stämmer men vädret tänkte jag inte beskriva däremot några ord om sjukdomar.

Hittills i år har 35 hundar ögonlysts, 28 har ögon ua, 6 någon form av katarakt samt en som skall följas upp. Fortfarande en ganska hög siffra dock en avsevärd förbättring mot ifjol och vi måste fortsätta på den inslagna vägen och bekämpa katarakten på alla sätt.

HD-röntgade hundar hittills i år är 23 varav 19 har felfria höfter och 4 har konstaterats ha en C-höft. Det är lite fler än tidigare och vi får hoppas det är en tillfällig trend. Höfterna har ju aldrig tidigare varit något problem.

Det har i år registrerats 53 valpar merparten efter rekommenderade eller anvisade parningar. Det är något färre än ifjol och i ärlighetens namn skulle antalet registreringar öka i vart fall upp mot 70-80 valpar per år. Men tålamod ger resultat hoppas vi. Självklart påverkar tyvärr bekämpningen av katarakten antalet tikar som kommer till parning, jag vet i vart fall någon/några tikar som skulle ha parats den gångna våren om inte resultatet från ögonlysningen varit negativt.

Vidare kan jag berätta att Hans Lantz SÄK s avelscommitte lovat oss hjälpa till att ta fram statistik på andelen jaktprovsmriterade hundar i förhållande till antalet födda/årskull.

Avsikten är alltså att se hur många av de exvis 60 födda valparna 2008 eller 2009 som tagit pris på jaktprov. Därefter göra en jämförelse med övriga raser för att se hur vi lyckas med vår avel. Det föds som vi vet oerhört många fler jämthundar gråhundar och laikor varje år.

Valp i träning

Hur många av dom går till pris i förhållande till våra resultat. Frågan är intressant och har ställts av några medlemmar, därav arbetet med att ta fram statistik.

Årskullarna 2010 och 2011 är ju ännu något unga och där kommer förmodligen ytterligare hundar ur de årskullarna att gå jaktprov kommande säsonger och därmed förbättra siffrorna.

Sen kan man naturligtvis fundera över statistik och dess värde, men det kan ju dock ge en fingervisning om hur rasen utvecklas jaktligt och om vårt "ständiga tjat" om vikten att gå jaktprov har gett resultat.

Förra året genomfördes 62 prisprov i landet, med tyngdpunkterna i sydsvenska, jämtland/härjedalen samt västerbotten. Det är en bra siffra och förhoppningsvis blir det ännu fler under kommande säsong, som för övrigt innehåller en del mindre förändringar i regelverket. Kommande säsong är det för första gången officiellt tillåtet att grunda sin bedömning på vad pejlen visar i avstånd, förföljande mm.

Jag vet att minst två hälleforsare kommer att delta i klubbmästerskap och uttagning till SM inom några veckor. Hoppas att Ni tränat bra i sommar och går det bra är Ni välkomna till

SM i Eksjö i slutet av september. Det vore riktigt kul med en hälleforsare bland de tio startande.

Det var allt för denna gång, nu skall jag ha sex veckors härlig semester med fiske, jakt och avkoppling.

Ha en riktigt bra höst och se till att antalet jaktprov blir fler än 62 kommande säsong.

Wåge

Likt Ferdinand ska man lukta på blommorna

En mycket knubbig kund provade en rymlig, knallgul regnrock i en sportaffär, medan en gammal jägare roat tittade på. När kunden lade märke till hans roade min sade han:

- När jag traskar upp på berget i gryningen kommer de andra jägarna i alla fall inte att förväxla mig med en älg.

- Det stämmer, sa den gamle. De kommer tro att solen går upp

Presentation av Jonas Jonsson

Vill i detta nummer ta tillfället att presentera mig och min Hälleforshund då jag är ny i styrelsen för Hälleforshundklubben.

Jag är 44 år och bosatt i Umeå med min fru Marie och tre hemmavarande barn. Vid sidan av mitt arbete på Komatsu Forest så läggs den mesta fritiden på jakt. Jagar i Balsjö (Bjurholm) samt är medlem i Umeå Jaktklubb med jaktmark i Ramsele (Vindeln) samt att jag arrenderar småviltsjakt i Hössjö (Umeå).

Huvudfokus är förstas älgjakt men då älgjakten är förbi så är det lockjakt på räv och rådjur som gäller och någon tur efter toppfågel eller bäver samt att när möjligheten ges att få jaga vildsvin i södra Sverige. Under juli månad så är det husvagnen med familjen som gäller någonstans i vårt vackra land.

Har tidigare haft en jaktlabrador men kände att nu när ungarna blivit större och jag kan lägga mer tid på jakten så skulle nästa hund bli en älghund. Fick genast en massa tips från jaktkamrater om gråhundar, laikor och jämtar men då jag jagar tillsammans med Bo Tobiasson så hade jag självklart fått mycket information om Hälleforshunden och dess förträfflighet.

Efter att ha läst allt jag kom över om Hälleforshunden och med den information jag fått av Hälleforsägare så var beslutet lätt! Det skulle bli en Hälleforshund och jag fick hjälp av Bosse att komma i kontakt med Wåge Lundgren som har tiken Bössholmens Iza (AS40921/2007) som skulle ha en kull efter en parning med Valdemar (AS44695/2007). Iza fick 3 valpar och alla tikar (Bössholmens Roxa AS15000/2012, Bössholmens Buffa AS15001/2012, Bössholmens Jänta AS15002/2012).

Roxa 17 månader

Det blev många timmar med att fortsatt lära mig om rasen och följa stamtavlorna bakåt för att lära mig om Hällefors hundens historia vilket gjorde att också läsningen av boken om Hällefors hunden blev så mycket mer intressant. Så i mars 2012 var det äntligen dags för en lång biltur ned till Småland och Wåge för att hämta hem min första Hällefors hund vid namn Bössholmens Roxa. Sedan den dagen har nog både jag och Roxa legat i träning för att öka våra kunskaper och färdigheter och det har hittills varit en fantastisk lärarresa. Beslutet var helt rätt att välja en Hälleforsare och att äga en hund som fungerar både hemma och i skogen.

Mycket tid i skogen tillsammans med min Hälleforsare har det blivit och spännande möten med älgar och björniden och olika miljöer så jag ser fram emot hösten och injagningen av både Roxa och mig själv. Självklart så kommer vi även att få uppleva och lära oss om utställning och jaktprov när tiden är mogen för det, så det känns spännande med kommande delmål att uppnå även i framtiden för mig och min Hälleforsare.

Bosse och Roxa tittar in i ett ide

Att få arbeta aktivt inom Hällefors hundklubben känns otroligt spännande och stimulerande. En liten men fantastisk Svensk ras med ägare som brinner för rasen är grunden för att jag vill engagera mig mer i arbetet för rasens bästa. Fortsatt har jag mycket kvar att lära om rasen och jakt med Hällefors hund men jag ska göra mitt bästa för att bidra till ett aktivt styrelsearbete för rasens bästa och självklart återkomma med en jaktberättelse från höstens jakter med Roxa.

Önskar er alla ett fantastiskt jaktår!

Jonas

Jonas med troffé

-Sist jag var hemma sa frugan att hon ville skiljas.

- Det menar du inte! Och mitt i älgjakten.

Ceasar under 2012.

Jakten är, i skrivande stund (dec 2012), på papperet inte avslutad ännu men verkligheten sätter stopp för ytterligare dagar med hund i skogen. Förutom 60 cm snö har vi ren i närheten av byn.

Hösten 2012 går till min historia som den absolut bästa hösten någonsin. Detta av olika anledningar:

Caecar har gått som en maskin. Fast det låter för mekaniskt enkelt att skriva så men han har skött sig så mycket bättre än jag kunnat förvänta mig. Och han blev bara bättre ju längre vi höll på. Oktober och november var bara en ständig väntan på nästa helg. Jag tänker varje år att jag skall skriva dagbok eftersom när jag som nu ska summera alla händelser flyter det bara ihop.

Jag vet att jag och Caecar åstadkommit en kalv. Jag vet att Tommy och Caecar åstadkommit en fjolårskviga och en tjur. Jag vet att passaren Kjell och Caecar åstadkommit en kalv. Vi har dessutom gått två prov. Resultatet blev två 1.a pris. Det ena var så sädär, det andra lite bättre.

Första älgen

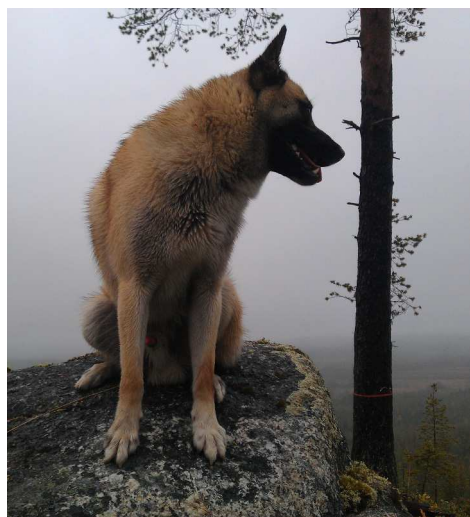
.. var kvigan som Tommy och Caecar lyckades få tag i.

Rune, granne, och gråhunden Hoffa hade hållit på med en ko och en fjoling i åtskilliga timmar utan att lyckas komma till avslut. Vi avvaktade på vår sida berget och följde händelserna via radio och pejl. Till slut tröt humöret på Rune och skickade fram oss. Vi visste var Hoffa tappat kontakten och gick åt det hållet.

Strax tog Caecar upp och det satte av i relativt raskt gångstånd. Älgarna var ju minst sagt förvarnade om människor i skogen. Goda råd var dyra och vi satte fart, på våra lite kortare ben, uppför Vedhuggberget mot Kallkällmyran. Med hjälp av pejlen såg vi vartåt det ställdes.

Gångståndet saktade ner och övergick i ett mycket långsamt dito. På andra sidan Kallkällmyran fick vi så småningom syn på älgarna som gick sakta parallellt med oss. Tommy tog stöd mot en tall med 30-06:an och lät skottet gå. Jag såg hur fjolingen sköt rygg lite grand men inget mer. Den vände om och började gå tillbaka. Tommy tittade på mig med en undrande blick. Jag var säker på att det tagit men viskade att han skulle försöka skjuta ett skott i halsen. Han sköt igen helt utan reaktion på älgen. Förtvivlan i hans blick gick inte att ta miste på. Älgen rörde sig fortfarande sakta tillbaka men plötsligt vek sig benen under den och den blev kvar i mossan.

När vi senare undersökte älgen visade det sig att första skottet var bra. Det andra hade gått ett par centimeter ovanför halskotpelaren och var bara ett kötsår. Caecar var hos oss

en stund och drog sedan iväg efter kon. Vi hörde hans skall sakta avta på väg uppför Äxingmyrliden.

Nummer två.

Vi gick ovasidan Bärberget och Rune där nere. Bäckén. Caecar tog upp och skällde väldigt bra vid gamla pass nitton på sidan av berget som går ner mot myren. Jag och Tommy smög på i vanlig ordning. Vi planerade att genskjuta ekipaget och satte oss på passet och väntade. Det kom närmare och närmare. På 75 meters håll, just när vi väntade att älgarna skulle komma fram, brakade det till och de försvann i hög hastighet mot Björnberget. Caecar följde efter.

Vi började gå i samma i riktning och pratade på om vad som kunde ha skrämt älgarna. Medan vi går och resonerar ser vi på pejlen att Caecar släppt och är på väg tillbaka. Vi pratar på och funderar på att fika. Caecar kommer snart lika glad som alltid. Han stannar inte som han brukar utan sticker iväg dit han skällt tidigare och döm om vår förvåning när han sätter i gång på nytt bara drygt 150 meter

bort. Och där hade vi precis stått och surrat! Det satte av i god fart norrut och övertygade om att det nu var kört tog vi det åter lugnt. Rätt snart såg vi dock på pejlen att det stannat av mitt inne i en contortaplantering. Vi började smyga oss dit och försökte komma rätt i vind. Vi såg på pejlen att det rörde sig fram och tillbaka i korta slag inne i planteringen. Caecar skällde lite också lite ojämt. Mycket underligt.

Vi gick genom planteringen tills vi kom på nersidan och smög i kanten fram motståndet. 40 meter, men såg varken hund eller älg. Vi stod en stund och avvaktade när det plötsligt brakade till och en tjur kommer i full fart mot oss. Jag hann se tre pinnar på ena sidan och började säga "vänta" när det small. Tommy var på hugget. Gissar att han sköt på ca 15 meter. På något sätt fick han iväg ett skott till innan älgen vände uppåt och försvann in i contortaplantering. Caecar följde efter. Strax började han skälla igen bara 80 meter från oss. Jag viskade att vi skulle bara ta det lugnt en stund men vara beredda på att älgen kunde komma ut igen. Vi närmade oss ytterst sakta, Tommy med bössan i högsta hugg.

*Tommy och
Caecar med
7-taggar*

Snart hade vi Caecar åter på 40 meters håll. När vi fick syn på älgen hade den lagt sig och vi förstod då att det var klart. Tommy var trots det inte nöjd. Vi hade på älgbönen kommit överens om att spara tjurar mellan 6 och 10 taggar och här låg en grann 7- taggare.

Efter en stund var han övertygad om att det var okej och såg mer än nöjd ut. Både Caecar och Tommy hade återigen gjort ett bra jobb.

Nummer tre

Oktober och november och nummer tre.

Vi var ute varenda helg oftast bägge dagarna. Caecar gick bara bättre och bättre. Det kändes underligt den dagen det inte var upptag och ståndskall på Bärberget eller Björnberget. Jag testade olika teorier (för att komma nära älgarna) vilka oftast misslyckades.

Det var alltid ko med en eller två kalvar och de stod oftast i väldigt tät ungskog. Ett tunt snölager frös tidigt i november fast i riset med påföljd att ansmygningarna blev högljudda och långsamma. Ibland stack älgarna ut ur området. Andra gånger såg jag en hund eller en ko men ingen kalv.

Men spännande var det och roligt hade vi. Med tanke på kommande prov provade jag locka Caecar av ståndet när jag kunde. Han kom lika glatt varje gång och självförtroendet växte.

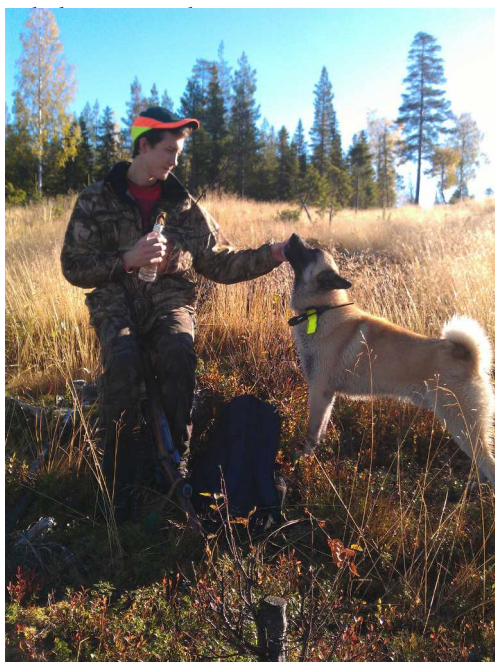
I slutet av november hade ett snölager lagt en ljuddämpande matta över skogarna i Busjön. Vi gick i vanlig ordning Fäbodberget, Brännliden mot Äxingmyrliden när Caecar tog upp. Jag kom efter som en hungrig stövare.

Kom i läge tre gånger utan att se någon kalv annat än i form av spår i snön. Vilken lurig ko! Vid ett tillfälle stod vi och glodde på varan-

dra med bara 20 meter öppen mark mellan oss. Caecars skall ekade mellan tallarna när hon drog iväg. Då såg jag i alla fall ändalykten på kalven. Längst upp på Äxingmyrliden blev det stopp.

Något tröttare i benen klättrade jag upp och smög på. På 23 meter såg jag återigen kon. Kalven var bakom ett par tallbuskar så jag väntade. Förmodligen svarvade vinden för älgarna drog med hög hastighet iväg norrut med Caecar efter.

Jag satte mig för att hämta andan och vänta på att han skulle komma tillbaka. När man väntar tittar man gärna på pejlen. Det var upplega på träden så skallen blev snabbt svagare. Skulle just ta fram fikat när jag såg att Caecar snott runt toppen och var på väg tillbaka rakt mot mig. Ja, ja tänkte jag. Älgarna skenade väl och han var för trött att hänga efter. På 200 meters avstånd hörde jag åter skall och förstod häpet att kon måste ha

Martin Franklin med Caecar

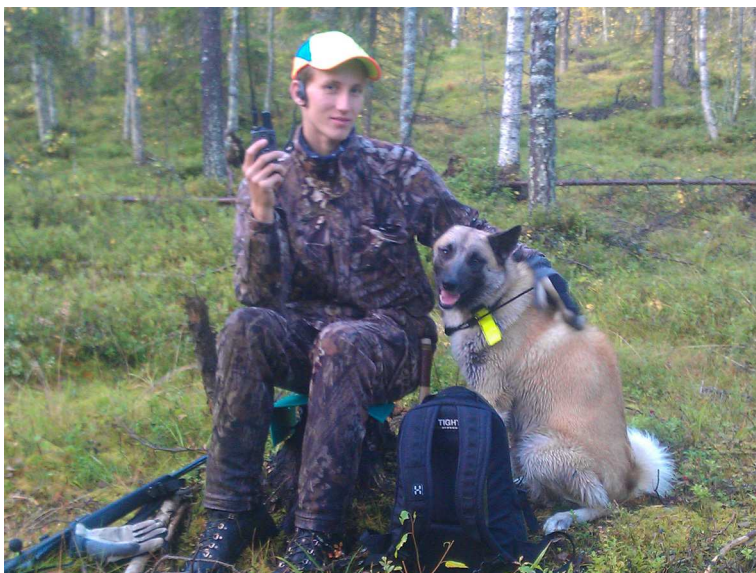
Fram med 375.an och tryckte försiktigt fram säkringen. På 30 meter passerade först kalven med kon kraftigt grymtande bakom. Det gick så fort att jag inte hann slänga iväg någonting skott. Och skjuta på galopperande älg är väl inget att stå efter?

Satte mig än en gång och väntade på att Caecar skulle komma tillbaka. Såg åter på pejlen hur det på närmare en kilometers avstånd buktade tillbaka mot mig igen. Är inte denna ko riktigt klok han jag tänka? Nu kom hon inte upp mot toppen av berget igen utan gick längs med. Bär väg mot Bärberget. Långa benet före igen nerför Åxingmyrliden. En och en halv eller två decimeter snö gömmer en hel del. Sveaskog hade under sommaren röjt nederdelen och nu vet jag vad som är värre än orörd skog. Jäklar vad jag höll på att falla i färdriktningen. Snubblande och svärande brakade jag nerför röjningen mot vägen som skiljer bergen från varandra.

Väl framme på vägen hörde jag Caecars taktfasta skällande. Nu hade han motionerat ekipaget i närmare tre timmar med mig efter. Jag

höll på ge upp där jag, med blytung ben, stod på vägen men såg att älgarna tvekade innan de gick över ett par hundra meter ovanför mig. Detta gav mig tid att skynda mig ut på Björnmyran mot en gammal vinterväg som jag visste gick ner genom skogen mot myren. Svettigt som efter en timme i bastun kom jag fram till vägen och såg att jag var framför älgarna och Caecar. Försiktigt tog jag mig upp mot dem och tänkte att med lagen om alltings jälighet så drar det väl uppför och förvarnar älgarna om min snara ankomst.

Nu blev det inte så. På ca 70 meter håll fick jag sätta mig i skogskanten och vänta. När kalven tog steget ut på den översnöade vägen möttes den av 300 grains Barnes X. Mr Barnes gjorde sitt jobb och jakten slutade på det sätt det ibland slutar. Rune kom och hjälpte mig hem med den fina kalven. Jag är glad att man misslyckas så många gånger fler än man lyckas. Det gör att de gånger man lyckas blir så mycket värdefullare. Jag menar: Hur roligt vore det att skrapa en trisslott om man visste att det alltid var vinst?

Tommy Franklin med Mettjäärvi Tess Caecar

Jaktproven

Som avslutning på denna sammanfattning kommer proven.

Det första hade jag inte möjlighet att vara med på så Tommy fick packa ryggsäcken och bege sig ut i skogen tillsammans med domaren Erik. Lite nervös var han nog men Caecar skötte sig utmärkt trots ett ganska besvärligt älgekipage. De lyckades skrapa ihop 74 poäng men marginalerna är små och det hade kunnat bli fler om turen varit lite mer på Tommys sida.

Som kuriosa kan nämnas att jag vid tidpunkten för provet befann mig på Malta i mitten av Medelhavet. Domaren Erik ringde mig på kvällen för att återge provet. Halvvägs in i samtalet förstod jag att han trodde att jag befann mig i Tärnaby. Samtalet varade närmare 30 minuter. Jag tordes inte upplysa honom om var jag var men jag antar att han märkte det när han fick telefonräkningen. Det andra provet gick jag själv och där fick vi ihop 82,5 poäng. Nu väntar nästa höst med mycket jakt och minst ett prov till.

Strax innan älgjakten fick jag ett samtal som verkligen överraskade mig. Vi försökte förra året få tag i en valp, utan att lyckas. Stefan Eriksson i Vännäs hade parat sin tik hon gick tom. Den som då ringde innan jakten var Stefan som berättade att nu var tiken parad igen och det fanns valpar i henne. Var jag fortfarande intresserad?

Vilken fråga! I mitten av september föddes då fem valpar. Alla hanhundar. Hundägaren skulle välja valp först så vi fick vänta. Vi kunde inte hålla oss utan åkte ner, hela familjen, efter ett par veckor och kikade på valphögen. Vi fick snabbt en favorit och ett alternativ. Nu var det en nervös väntan på vilken valp hundägaren skulle välja. Vår lättnad när han valde vår alternativvalp var härlig. I mitten av november flyttade Tjäderfjädersns Akke till Busjön. Han är utseendemässigt en kopia av Caecar. Humörmässigt är han nog lite hetare men ändå försiktig. Spännande vinter, vår och sommar är bara förnamnet.

Håhåjaja vad det är länge till hösten.

CalleFranklin

Tjäderfjädersns Akke på kontoret.

Ajjes första tjur

Jan-Erik och jag skulle jaga älg med våra Hälleforsare i Åhult. Flera vuxna älgar och även kalvar på tilldelningen. Det var inget idealväder, den blöta snön hade frusit dagen innan, som en bonus kom det två cm snö på efternatten, således inget ideal-läge men vi bestämde oss för att prova.

Några dagar tidigare hade det visat sig ko med kalv och en tjur i ett avgränsat område mellan vägen till byn och en mindre skogsväg. Vi bestämde att det var ett lämpligt jobb för min unghund Rävpskans Ajje drygt 1,5 år. Åforsens Ludde och kullbrodern Loffe fick snällt sitta kvar i bilarna.

Ajje hade en drömstart Jan-Erik sköt första kalven på ståndskall när han var 10 månader. Fick själv fälla en älgkalv på ståndskall premiärdagen 8 oktober. Två dagar senare blev det en kalv som fälldes i pass.

Sen kom bakslaget! Jagade på en annan mark någon dag senare, Ajje låg ute 150 meter framför mig. Öppen mossmark och jag ser Ajje tillsammans med ko och två kalvar och en fyrataggare. Fyrataggaren var av den allra grinigaste sorten och försökte ta ihjäl min unghund, stjärnskottet Ajje! Tjuren jagade honom i cirklar och till slut kom de ut på udde i mossen som var omgiven av vatten. Vattnet stänkte om klövarna på tjuren Ajje hade vatten upp till magen. Tjuren var fredad på grund av taggräkningsystemet så ingen tanke på att skjuta. Räddade nog Ajje genom att rusa fram och ropa nu räcker det. Efter den upplevelsen, för 10 veckor sedan, förändrades Ajje. Inget fel på sökandet eller att förfölja flyende älg men när älgen stannat har han inte skällt.

Så till dagens jakt, gick in mot vinden ifrån byvägen till Åhult, Jan-Erik stod i förhåll på en mindre skogsbilväg. Ajje försvann in i området och efter 100 meter hittade jag ett

Ajje vid fälld älg

älgspar efter ett vuxet djur. Ajje hade tagit an spåret, stannade och tog det lugnt. Efter 300m kom de första skallen, jakten var i gång!

Det blev ståndsfall endast 50 meter från vägen som Jan-Erik passade på, själv hade jag 300 meter kvar. Ajje skällde bra ibland men tystnade allt som oftast, tror inte att han vågade inte skälla ut. När jag var nära ett stort hygge ökade jag på takten för att få läge om älgen skulle gå ut hygget. Älgen valde att följa skogsbilvägen och jag upptäckte honom det var en pinnatjur 80 meter bort, Ajje befann sig mellan mig och älgen. Bra läge så

jag sköt. Älgen stod kvar 10 sekunder innan den föll ihop två meter från vägen. Ajje repade mod till sig när det small, några sekunder efter att älgen låg stod det en stolt Hälleforsar på älgen och rev ragg. Jan-Erik som stått på parkett vid hyggeskanten och sett hela händelsen menade att det här var precis vad som behövdes!

Hoppas att dagens jakt har gett Ajje modet tillbaka, känns som en tidig julkapp det blir spännande att släppa Ajje igen!

Ake Johansson

Västar mm

På Fävikens game fair kunde man för första gången se klubbens nya västar.

Dessa västar samt klubbens keps eller kåsor finns även för försäljning.

Väst 500 kr

Keps 100 kr

Kåsa 30 kr/ st 4 st för 100 kr

Om intresse finns kontakta Ulrika,

e-post: falla.gard@bobbnet.com

telefon 070-6430332

Bilder på väst och keps finns på webben

Västar i svart, rött eller grafit visades upp i Fävikens.

Tapio

Det är nu några år sedan jag skrev om min och familjens Hälleforsare Tapio, sist var han injagad och hade sin jaktliga bana framför sig.

Nu är han 7 år, orsak till ett icke föraktfullt antal älgars frånfälle, dubbelchampion och med ett flyktigt förhållande med tiken Stella bakom sej. Vilket resulterade i en kull valpar och vad jag kan förstå så, så här långt, var det en lyckad kombination. Stellas besök var dessutom mycket minnesvärt, förutom att hon är en synnerligen trevlig Hälleforsvovve, så halkade min fru omkull när hon tog emot Stella och hennes husse, vilket resulterade i en kraschad disk i ryggen och 6 månaders konvalescens.

I alla fall så har det ju hänt en del sen sist, efter injagning mm så visade det sej snart att Tapio nog skulle kunna gå ganska långt. Det fick därför bli en utställning för att i vart fall få en prisvalör som skulle ge biljetten till att starta på jaktprov.

Så jag tog familjen med till Åseda för ett första försök. Nu är jag ganska skeptisk till utställningar, har jaktkompisar som har stor erfarenhet och ena gången går det kanonbra för att nästa gång gå dåligt med samma hund, men sagt och gjort nu skulle det provas om Tapio var exteriört ok. Efter över 20 år med älghundar så känner man ju en del jägarbröder och systrar, så jag sprang omgående på en jämthundsuppfödare som nog

Tapio, en framgångsrik jaktkamrat och far till Ajje

tyckte att Tapio var ok, men jag skulle inte ha några förväntningar för där fanns så många otroligt fina jämtar, sedan så hittade jag allas vår ordförande som var där med sin tik. Han tyckte att jag hade en hyfsad hund men han var väl inte helt utan fel och jag skulle inte ha några höga förhoppningar. Nu hör det till saken att jag var där för att som sagt meritera honom för jaktprovstart och det var jag övertygad att han skulle klara, något mer var ren bonus, men visst hoppas man, tävlingsdjävulen finns ju där på lut. I vart fall så startade evenemanget och han vann sin klass och det rullade på och tillslut var det Tapio och en Karelare kvar som gjorde upp om Best in show, Karelaren vann men det kunde jag leva med!

Ny utställning och då åkte min fru iväg själv med honom, om det nu var därför vill jag inte uttala mej om men han blev Best in show, sen blev det ytterligare två utställningar och facit tre raka ettor och tre cert. Under tiden så startade jag Tapio på jaktprov och det första resulterade i 89,5 poäng och han var kvalificerad till klubbmästerskapet, detta har av tradition gått av stapeln sista helgen i augusti, död och pina jag skulle ju åka till Norrland för september jakt och så fick det bli, kanske dumt men jag prioriterar jakten före tävlandet. Sen blev det två raka ettor följt av ett spårprov som gick som på räls och så var han dubbelchampion.

Jag och min familj har haft tur att få en fantastiskt fin jaktkamrat och familjemedlem i Tapio, han är otroligt tillgiven, följsam begåvad, med som så många andra Hälleforsare, ett fantastiskt skall, han har också ett mycket bra sök och är extremt lydig. Han har dessutom en för sin ras inte helt vanlig egenskap, då jag har förmånen att delvis arbeta med jakt och därmed ofta har det tvivelaktiga nöjet att fungerar som jaktledare brukar jag låta några goda vänner gå med honom. Det fungerar så

bra att han kan hälsa på mej i skogen men han går alltid tillbaka till den som tog av honom kopplet. Enda gången jag misslyckats med inkallningen var när jag skulle blåsa in honom när han passerade mej med två icke lovliga älgar och det var dags att bryta för dagen. Han tittade på mej, stod och tvekade men gick tillbaka till Roger som hade kopplet. Visst är hundar otroliga.

Enda smolket i glädjebägare är att ett hundliv går fort och även om Tapio har några år kvar om inga tråkigheter inträffar så är det nu läge att se sej om efter en efterträdare, visst skulle det vara kul med en parningsvalp. Egentligen skulle jag haft en efter Tapio och Stella men det var av olika skäl fel i tiden. Så nu återstår det att se det kan bli någon mer parning, alternativt att leta upp något lämpligt valpämne, tips mottages med tacksamhet!

Avslutningsvis kan nämnas att det går att läsa mer om Tapio i januarinumret av Jakt & Jägare, en del dagar är bättre än andra och Urban Ireklint och jag fick en fantastisk dag i älgskogen tillsammans med Tapio, ni vet den där dagen när allting trillar på plats. Egentligen började det hela med att Urban som är naturfotograf och frilandsjournalist ringde och ville följa med på rävjakt, det ena gav det andra under samtalet och när jag berättade att jag hade en mycket väl fungerande Hälleforsare så ville Urban göra ett reportage om honom.

Det återstår några släpp till innan säsongen är slut, snön är nu borta här nere i söder och vi skriver januari 2013 i kalendern och snart är det höst igen.

God fortsättning på Er Alla

Lennart och Tapio

Nulägesanalys för hälleforshundar

(april 2013) Rasgodkännandet under våren år 2000 har inneburit att det skett en betydande kunskapsökning om hälsotillståndet i rasen.

SÄK:s och SKK:s olika bekämpningsprogram samt andra krav på känd hälsostatus har på ett positivt sätt bidragit till denna ökade kännedom. Veterinär och hälsodata från SKK, tillsammans med en direkt inrapportering till klubben, utgör därför det huvudsakliga underlaget för nulägesanalysen.

Vetskapen om rasens fysiska och exteriöra tillstånd grundas på att ett stort antal hundar under det senaste decenniet blivit visade och bedömda på officiella utställningar. Dessutom har hundarnas jaktförmåga under de tolv senaste säsongerna kunnat prövas i jaktprov godkända av SÄK.

Efter år 2000 har ytterligare en stor enkätundersökning genomförts bland medlemmarna. Enkätens frågor berörde i huvudsak hundarnas hälsotillstånd och jaktförmåga. Svarsfrekvensen var ca 70-75% och enkätsvaren är tillsammans med annan personlig kännedom om rasen också en del i bedömningsunderlaget.

Hälsa

· Ögon: Katarakt – I april år 2013 är totalt 136 st. hundar ögonlysta (ca 25 % av hela populationen). Av dessa har 19 st. fått diagnosen ärftlig katarakt (ca 14 % av de ögonlysta hundarna). Glaukom – ej rapporterat. PRA – ej rapporterat. Övriga ögonsjukdomar – en hund har fått diagnosen PHTVL/PHPV, grad 2-6.

· Höftledsdysplasi: Av de hundar som röntgades med födelseåren 2000 – 2002 fick 14 % bedömningen C-höft eller sämre. Det höga antalet hundar med hd-fel födda under år 2000 (22 %) kan till viss del bero på att flera av kullarna har föräldradjur med okänd hd-status (parning skedde före rasgodkännandet).

Av de hundar som blivit röntgade med födelseåren 2004 – 2011 har 8 % fått bedömningen C-höft eller sämre.

Totalt är ca 45 % av hundarna som blivit födda under 2000-talet hd-röntgade.

· Armbågsledsdysplasi: Ca 13 % av hundarna födda under perioden 2003 – 2012 har blivit röntgade, alla med diagnosen ua

· Epilepsi: Ett tidigare fall är känt, där en äldre (>8 år) hund har drabbats, ingen avkomma.

Inga kända fall efter rasgodkännandet år 2000.

· Kryptorchism: Tre fall är kända. Hund 1988-2001, ingen avkomma samt hund född i mars 2009 och hund född i april 2010.

· Tuggmuskelmiosit: Enstaka kända fall under den senaste 35-års perioden.

Första kända fallet uppträdde hos hund född år 1978. Det senaste drabbade hanhund född år 2002. Totalt under hela tidsperioden bedöms antalet insjuknade hundar vara lägre än 10 st. (<0.5 %).

· Tänder: Ett känt fall av tandbortfall. Kontroll och rapportering av tandstatus kan dock fortsatt vara otillräcklig. Rapportering av tandstatus sker vanligtvis endast i samband med bedömningar på utställningar och via enkätsvar.

Slutsats: Antalet hundar som de senaste åren fått diagnosen ärftlig katarakt är alarmerande hög. Ett fungerande bekämpningsprogram som förhindrar vidare spridning är därför angeläget (program beslutat och påbörjat i maj 2008). Häсотillståndet bland hälleforshundarna tycks i övrigt vara gott. Inga andra allvarligare sjukdomar är kända.

Målsättning: Fortsätta den redan påbörjade avelsselektionen beträffande katarakt. Öka antalet ögonspeglade hundar från nuvarande 20 % till ³ 40 % för att säkrare kunna bedöma kataraktens omfattning, samt upptäcka eventuell förekomst av annan ögonsjukdom. I ett första steg minska antalet hundar som får diagnosen ärftlig katarakt till d" 10 %.

Öka antalet hundar som ad och hd-röntgas från nuvarande 45 % till ³ 60 %.

Under den kommande 5-års perioden genomföra ännu en enkätundersökning beträffande hundarnas fysiska och mentala status med syftet att klubben ständigt skall vara uppdaterad beträffande hundarnas hälsotillstånd.

Funktion

- Hälleforshunden är idag till sitt användningsområde en utpräglad jakthund.
- Hundarna uppfattas ofta av sina användare som slitstarka, tåliga och uthålliga. Det förekommer inte att hundar måste vila p.g.a. hälta, såriga tassar och liknande skador.
- Hälleforshundarnas jaktförmåga tycks i allmänhet vara god.

Under perioden 2000-2012 har ca 660 st. jaktprov genomförts. Ca 60 % av proven resulterade i pris och då i huvudsak som 1:a pris. För hela perioden år 2000-2008 är andelen jakt-

meriterade hundar per årskull i genomsnitt 21 %. För hundar födda åren 2004-2008 är meriteringsgraden i genomsnitt 24 % (beräkningen görs då årskullen uppnått ³ 3 år).

Det förekommer dock hundar som är väl veka och med svag jaktlust.

Slutsats: Rasgodkännandet och anslutningen till SÅK har inneburit att hundarnas jaktförmåga får en mera "objektiv" bedömning vilket påtagligt underlättar och kvalitetshöjer rasklubbens avelsarbete. Hälleforshunden är idag en tålig och stark jakthund som ofta uppfyller de krav på jaktförmåga som ställs. Fortsatt är det dock önskvärt att jämnheten ytterligare ökar med en högre "lägsta nivå" som följd.

Målsättning: Stärka jaktlusten i rasen med elst en högre "lägsta nivå". Öka antalet hundar som kommer till prov och uppnå en genomsnittlig meriteringsgrad per årskull som är ³ 25 %.

Mentalitet

- Bedömningar i samband med utställningar under det senaste decenniet har genomgående visat på god mentalitet hos hundarna. Två fall är rapporterade där hundarna inte blivit bedömda p.g.a. ett aggressivt beteende. Några hundar (< 5 st.) har visat tydlig olust vid bedömningarna.
- Hälleforshunden beskrivs ofta av sin ägare som pigg, vaken och arbetsvillig. Den anses också vara en lättlärd och trevlig familjehund som ytterst sällan visar dominansaggression inom familjen. Den har en starkt utvecklad flockkänsla och förstår väl sin plats i rangordningen. Hos enstaka individer kan detta ge intrycket av att den är vek, d.v.s. den noterar och reagerar tydligt på flockledarens vilja.

- Under jakt visar hundarna ofta tydlig reservation mot andra jägare och främlingar, vilket ibland kan vara besvärande om någon mera än ägaren följer hunden under jakten. Många hälleforshundar uppvisar s.k. enmanshundmentalitet.

- Inga MH-tester är gjorda på hälleforshundar

Slutsats: Dagens hälleforshundar har i allmänhet mycket god mentalitet. De är lättsamma som familjehundar samtidigt som de kan uppvisa både stort mod och stark kamplust under jakt.

Målsättning: Bevara och utveckla den mentalitet som det stora flertalet hundar uppvisar idag.

Genetisk variation

- Den öppna stamboken möjliggör att rasen kan tillföras ett kontrollerat genetiskt tillskott. Klubbens bedömning är att möjligheten till fortsatt ökad genetisk variation därför är förhållandevis god.

Ett vägt medelvärde för hundar födda under perioden 2008 – 2012 (5 årskullar) ger en inavelskoefficient på $F=1.8$.

- Under perioden 2003 - 2012 (10 årskullar) har totalt 520 st. valpar blivit födda. Antalet kullar är 102 st. vilket innebär att det i genomsnitt föddes 5.1 valpar/kull. Det totala antalet använda avelsdjur har varit 137 st. med fördelningen 73 st. tikar och 64 st. hanar.

- I syfte att minska riskerna för genförluster och istället försöka öka den genetiska variationen inom rasen har avelsbegränsning varit gällande sedan 1995. Gränsen är f.n. satt till högst 3 kullar efter enskild hund (undantag kan gälla för hund som tillför rasen nytt genetiskt material).

Slutsats: Inavelskoefficienten är långsamt sjunkande inom rasen.

Målsättning: Att på årsbasis konsolidera inavelsgraden i kullarna till $d'' F=1.2$

(5 generationer) samt utveckla flera obesläktade blodslinjer.

Exteriör

- Under perioden 2000–2012 har ett stort antal hälleforshundar blivit bedömda på utställningar arrangerade av SÄK eller SKK. Domarnas uppfattning har i allmänhet varit att hundarna har en förvånansvärt hög och jämn kvalitet, detta med tanke på att rasen ännu är förhållandevis ny.

- Av de hundar som fått betyget ej rastypisk har det oftast varit felaktig färg och/eller mjuka öron som utgjort grund för omdömet. Andra felaktigheter som har förorsakat prisnedsättningar av vissa hundar har varit raka vinklar, kvadratisk kroppsbyggnad, felaktig storlek etc.

Slutsats: Hälleforshunden är idag en hund som exteriört tämligen väl överensstämmer med sin rasstandard. Vissa hundar kan dock bli väl små (gäller främst tikar).

Målsättning: Förbättra storleken.

Årsstämma i Hälleforshundklubben

Tekniklandet i Östersund

Datum: 25:e maj 2013

Samman kallat av: Styrelsen

Mötesdeltagare: 30 st

Mötet öppnas av ordförande Wåge Lundgrehn, som hälsade alla välkomna till årsstämman.

1. Beslöt att fastställa röstlängd vid behov.
2. Till ordförande valdes Kerstin Boman.
3. Styrelsens anmälan om protokollförare vid mötet utsågs Jan-Erik Bjermkvist
4. Val av två justeringsmän tillika rösträknare, som tillsammans med mötesordföranden ska justera protokollet utsågs Marion Nilsson och Kalle Johansson
5. Beslut om närvaro- och yttranderätt förutom av klubbens medlemmar, beslutades att alla får yttra sig men vid röstning är det endast klubbens medlemmar som får yttra sig.
6. Mötet ansåg att årsstämman blivit stadgeenligt utlyst på webben och i klubbtidningen.
7. Mötet fastställde dagordningen.
8. Styrelsens verksamhetsberättelse samt årsbokslut samt revisorernas berättelse lästes upp och godkändes.
9. Fastställande årsbokslut samt beslut om uppkommen vinst 5 123 kr ska överföras till nästa års balansräkning.
10. Styrelsens har inget uppdrag att redovisa från föregående årsmöte.
11. Mötet beslutade att ge styrelsen ansvarsfrihet för det gångna året.
12. A. Styrelsens förslag till verksamhetsplan lästes upp och godkändes.
B. Styrelsens förslag till rambudget redovisades och godkändes.
C. Medlemsavgifter för nästa verksamhetsår beslutades till att vara oförändrade, 200 kr för medlem och 50 kr för familjemedlem.

13. Fastställande av antal övriga ledamöter i styrelsen samt val av ordförande och leda möter i styrelse enligt paragraf 8, beslutades till att vara oförändrad 7 st:
Till ordförande omvaldes Wåge Lundgrehn, 1 år
I tur att avgå var ledamöterna Jörgen Marcusson, Bo Tobiasson och Thomas Johansson, Jörgen Marcusson avgår och ersätts av Jonas Jonsson Bo Tobiasson och Thomas Johansson omvaldes på 2 år.
Styrelsens utseende 2012:
Wåge Lundgrehn (ordförande)
Jan-Erik Bjermkvist (sekreterare), 1 år kvar.
Ulrika Eriksson (kassör), 1 år kvar.
Bo Tobiasson (ledamot), omval
Jonas Jonsson (ledamot), 2 år
Tomas Johansson (ledamot), Omval
Märit Truuts, 1 år kvar
14. Till revisorer omvaldes Linnea Schmidt, Kerstin Boman, nyval och till revisorsuppleanter valdes Kalle Johansson, omval och Ingemar Westerlund, omval.
15. Val av valberedning Anders Hagman, Jan Boman och Rickard Gradin, omval samtliga. Sammankallande: Jan Boman.
16. Mötet beslutade om omedelbar justering av punkterna 13-15.
17. Inga inkomna motioner och övriga ärenden.
18. Klubben kommer att vara representerad vid Fäviken Game Fair 2013.
Klubben uppmanades nyttja möjligheten till gratis publikation i tidningen Älghunden. Klubbens medlemmar uppmanades komma med material till vår hemsida och tidningen Hälleforsunden, klubben blir inte bättre än vad vi gör den till.

Efter årsmötet höll Calle” Catarina Freskgård från Ejra djurklinik en mycket uppskattad föreläsning om **”Ståndskall och flåshalsens sjukdomar.**

.....
Kerstin Boman, mötesordförande Jan-Erik Bjermkvist, mötessekreterare

Utställningen i Östersund

ERIKEBERGETS HJALMAR AS29269/2009
f 20090318 e SE J(LÖ)CH SE UCH FI JCH NO
UCH FI UCH VALDEMAR AS44695/2007 A
u J METSJÖSTIGENS RAJA AS22522/2003
B Äg: Holmström Martin ,Lit Mkh: 58 cm.
Utmärkt typ. Rastypiskt vackert huvud, lite
stora öron. Bra hals, stark bål, ordinär ben-
stomme, kunde vara bättre vinklad. Rör sig
bra. Bra päls och färg. Res: Excellent kval.,
1:a konk., CK, 1:a Bh/t-kl, BIR

RASKÄNGETS EIRA AS36313/2012 f
20120503 e SE J(LÖ)CH KLUKSTORPETS
FIDEL AS24625/2007 A u J RASKÄNGETS
ANJA AS45928/2006 B Äg: Runesson Ralf ,
Ramsele Mkh: 53 cm. Utmärkt typ. Rastypiskt
huvud, bra ögon och öron. Bra hals, över-
linje, normalt bröstdjup. Bra päls och svans.
Bra vinklar. Rör sig bra. Res: Excellent kval.,
1:a konk., CK, 1:a Bh/t-kl, BIM

*Två danskar hade varit och jagat älg och lyckats skjuta en stor tjur.
När de skulle släpa älgen till bilen gick det väldigt tungt och trögt. Då
kom en svensk förbi och märkte vad danskarna pysslade med och sa:*

- Det skulle gå mycket lättare om ni drar älgen medhårs

*Danskarna gjorde som han sa, drog älgen medhårs och märkte att det gick
mycket lättare. De drog älgen några minuter innan de stannade och den
ene sa till sin vän:*

*- Den där svensken var inte så smart. Hans knep gör att vi bara kommer
längre och längre från bilen*

Fäviken 2013

Tack till alla medlemmar som hjälpte till att vara i vår monter tillsammans med rasklubbarna för Älghundsraserna och Jämtland/Härjedalens Älghundsklubb.

Hälleforshundklubben hade en trevlig helg på Fäviken den 26-28 juli - 13, tillsammans med Jämtland/Härjedalens Älghundsklubb.

Hundraserna som var representerade var Hälleforsaren, Björnhunden Jämthunden, Gråhunden och Vit älghund. I hälleforshundens monter såldes kåsor kepsar och västar samt medlemsskap till klubben.

Fäviken, som firade 20-års jubileum i år, var välbesökt, antalet besökare uppgick till hela 29 000 st. Även kvällsarrangemangen var välbesökta. Tomas Ledin på fredagskvällen besöktes av ca 6000 tusen och Sven-Ingvars på lördagskvällen hade ca 3500 besökare.

Även i år bestod Fäviken av hundtorg med rasklubbar, hundträning, apportering, björntest, älgtester samt föreläsningar av olika slag.

Vädret var en av sommarens varmaste dagar och även en liten åskskur hanns även med på lördagen.

Sven-Olov o Ing-Mari

Montern

Hällekruss

Hällekruss	Gjort på hjort	Inte våra	Klorensa	Tenn	Kalium	Härstamning	Polera	Itu	Silver	Krypin	Lekfull	En Ford	Längdmått	Lego-gubbar
Den skrubbede maträtten								Klädsel						
Paddeln					I centrum Byrå				Krön Ko-del			Sång-Miss Epok		
Ej natt				Gift Ordbok						Sn				
Syre										Enkel				
Ho-pp-san		Artister För-tröstar											Joule Neon	
Bellman-tös					Närings-skatt	Dämp-ar oro	Dator-buss	Albansk stad Wiskey						
Vitamin B2											Vitam-in i mandel	Mitt jag Intet		
Ledning					Klippa i AC-län Svarta..								Syre Resi-stans	
Blev guldet till				Vårdarna Konst-älskare			Skede				Kval-ster Gummi			Väder-streck
Kan ske på Stuteri											5		Svavel Stel	
Svordom		Lev-nad		Snö-skor-pan						Steves bil Odör				
Ström				Dam-tidning Fotdel				Spansk förpjas Hed				Chef Egypti-sk själ		
Späd						På svensk bil	Fågel-dynga							Dryck
Holme														
	Blöt				Enorm					3/8				

Skicka ifyllt kryss, eller kopia, senast 2 månader efter tidningens utgivning till: Namn: _____
Märit Truuts, Adress: _____
Ruskemåla gård 306, 382 91 Nybro

Hällekruss	Tätte-lik	Nervös	Varu-hus	Hud-kräm	Tesla	Vill inget lösa ha	På-ittlig	Kör i J-pana	Tättast	Vindfri	Norr-ades	Ej vå-Exk	Måks	Cirke
Här-vägs taylor	K	O	N	S	T	U	T	S	T	Å	L	L	N	I
Makta	O	R	K	A	3 Ola Lund	T	R	E	A	Radio-aktiva Berget	U	R	A	N
Katt	L	O	Prisar Kör	L	O	V	O	R	D	A	R	Frisk dikt	Film Kon-kurs	G
Är älgan	O	L	O	V	L	I	G	Tjalla	De har blåa bär	Båt Dreg	A	R	K	Buske
Blad	S	I	D	A	Tygget Kärl-telefon	S	E	G	E	L	D	U	K	E
Tran- spar-A- rar	S	G	Ägodel	Kung- reisen 24.00	A	N	N	O	N	S	E	N	Kväre 1000	N
Först	A	Flicka 31/7	E	M	M	I	Sorg- lig	L	E	D	S	A	M	Sjög- fågel
Förband Holme	L	E	G	I	O	N	Balog Trod- de	A	B	Hallands län	Vaja	I petron	Uran	A
Ö	Ofria Kuliss	L	E	D	I	G	A	Mer de vår Ej ut	U	N	G	H	U	N
Hittal	F	I	N	N	Med smak av lakniss	A	N	I	S	Guld Käre	U	A	Dagen	D
Elaka	O	N	D	A	Vård- ering	R	A	N	K	I	N	G	Påts- kompis	Fjäder D
Ej I	N	Sjukt Uran	O	T	Ä	N	D	Stad i Italien	A	L	G	E	R	U
Enfaldigt	D	U	M	T	A på danska	A	E	Resi- stans	R	Stappa blod	A	L	U	N

Lösning

Korsord 13 nr 1

Vinnare:

- 1:a pris Maria Hansson, Malmö
 - 2:a pris Inger Fransson, Åsle
 - 3:e pris Gerd Söderström, Svärdsjö
- (1:a=glaspris, 2 och 3=Sverigelotter)

Priserna är skickades i juli. Ber om ur-säkt för den vända kemiska beteck-ningen på guld

Adresslapp

B FÖRENING
BREV

*Hälleforshundklubben
Fälla Gård 265 Norrfors ,905 92 Umeå*

<http://www.halleforshunden.org>

IBAN SE02 9500 0099 60268304 8785 och BIC är NDASESS